

Rotmaatregel

(Of: “met 100 vrolijk de wereld in....”)

Denkt u ook wel eens: “Was dit nu zo moeilijk?”. Ik dus wel. Met verbazing heb ik de stikstof soap voorbij zien trekken. Hoe begon het ook alweer?

Oh ja, we hadden die stikstof maatregel die verordonneerde dat je nu rustig vergunningen af kunt geven voor activiteiten die tot een toename van de stikstof belasting zullen leiden als je maar belooft deze in de toekomst te compenseren.

Het kon natuurlijk niet missen dat dit ietwat naïeve uitgangspunt uiteindelijk onderuit geschoffeld zou worden. Na jaren van procederen heeft de Raad van State zich hierover negatief uitgelaten, de milieu beweging juichend en de rest van de bevolking in verwarring achterlatend.

Onze regering, het kabinet én de kamer, druk bezig met hun interne Haagse politiek realiseerden zich aanvankelijk niet wat de consequentie van deze uitspraak zou zijn. Nadat het eerste stof wat neergedaald was, na een maand of 5, bleek het destructieve effect op de Nederlandse economie.

Boeren en Bouwers trokken massaal naar Den Haag om te protesteren, hierbij de logistieke economie volledig ontwrichtend.

Boeren verontwaardigd omdat ze de Zwarte Piet toegespeeld kregen, bouwers verontwaardigd omdat hun toekomstige omzet op het spel stond.

Toch is dit onderdeel van een al langer gaande trend, iets wat we de toename van onze ecologische voetafdruk noemen.

Deze abstracte term laat zich het eenvoudigst verklaren door: teveel in een te kleine ruimte. Teveel mondiale CO₂ uitstoot, teveel afval, teveel NO_x en teveel NH_x. De effecten van teveel CO₂ ervaren we inmiddels in het klimaat, het teveel aan afval hebben we redelijk uit het nieuws weten te houden en met het teveel aan NO_x en NH_x worden we nu geconfronteerd.

Duidelijk is wel dat het zo niet kan doorgaan, alhoewel een enkele zolderkamer filosoof met gebrek aan kennis nog steeds denkt dat een klimaat crisis absolute onzin is. Omdat hij ook van mening is dat Poetin een soort heilige is laten we hem maar buiten beschouwing. Wat we op mondiale schaal nu zien is dat het (klimaat) evenwicht op aarde in een rap tempo aan het verschuiven is.

Wat betekent het “het evenwicht is aan het verschuiven?”. In de meet- en regeltechniek resulteert dit vaak in een sterke over- of undershoot. Zeg maar je stelt jouw kamer thermostaat in op 20°C en je ziet de temperatuur schommelen tussen de 18°C en 22°C. Of neem een zware balk die op een wip in evenwicht is. Als je daar onder staat en als, om welke reden dan ook, het evenwicht verschuift wordt je daar niet vrolijk van.

In beide voorbeelden is het resultaat niet prettig. Met die temperatuur kun je nog wel leven, maar als je onder die vallende balk staat is dat niet helemaal zeker.....

Dit is nu precies wat er op dit moment gebeurt, het verstoorde evenwicht van het klimaat (lees afnemende biodiversiteit als gevolg van teveel NO_x en NH_x) zit nu misschien nog op het niveau van de ontregelde thermostaat, maar stort straks neer als de uit balans geraakte balk!

Dus actie is geboden! Gelukkig heeft onze premier, alhoewel niet uitblinkend in een visie, samen met het kabinet besloten de problematiek voortvarend aan te pakken!

Met een, in zijn woorden, “rotmaatregel” wordt op korte termijn de NO_x uitstoot verminderd door de maximum snelheid naar beneden bij te stellen. 100km/h in plaats van 130km/h.

Zou hij zich gerealiseerd hebben dat hij daarmee niet alleen de boeren en bouwers even ruimte geeft, maar dat hij daarbij ook een kleine bijdrage aan de reductie van de CO₂ uitstoot levert en, niet onbelangrijk, misschien uw of mijn leven spaart omdat het aantal dodelijke snelweg ongevallen sterk verminderd bij verlaging van de maximum snelheid?

Voor mij geldt dus “met 100 vrolijk de wereld in....”, voor u ook?

Jan W. Veltman

Reageren? jan.w.veltman@technology2success.nl

